

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 9 kwietnia 2008 r. — Meggle przeciwko OHIM — Clover (HiQ z liściem koniczyny)

(Sprawa T-37/06) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Sprzeciw — Cofnięcie sprzeciwu — Umorzenie postępowania)

(2008/C 142/44)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Meggle AG (Wasserburg, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci T. Raab i H. Lauf)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. Weberndörfer, pełnomocnik)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Clover Corporation Limited (Sydney, Australia)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 22 listopada 2005 r. (sprawa R 1130/2004-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Meggle AG a Clover Corporation Limited.

Sentencja postanowienia

- 1) Postępowanie w sprawie umarza się.
- 2) Strona skarżąca zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 96 z 22.4.2006.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 3 kwietnia 2008 r. — Landtag Schleswig-Holstein przeciwko Komisji

(Sprawa T-236/06) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Dostęp do dokumentów — Parlament regionalny — Brak zdolności procesowej — Niedopuszczalność)

(2008/C 142/45)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Landtag Schleswig-Holstein (Niemcy) (przedstawiciele: S. Laskowski i J. Caspar)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: P. Costa de Oliveira i C. Ladenburger, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 10 marca 2006 r. i 23 czerwca 2006 r., na mocy których odmówiono skarżącemu dostępu do dokumentu SEK (2005) 420 z dnia 22 marca 2005 r. zawierającego analizę prawną dotyczącą projektu decyzji ramowej będącej przedmiotem dyskusji w Radzie w sprawie zabezpieczenia danych przetwarzanych i przechowywanych w związku ze świadczeniem publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej lub danych w publicznych sieciach komunikacyjnych w celu zapobiegania, dochodzenia, wykrywania i ścigania przestępstw karnych, w tym terroryzmu.

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje oddalona jako niedopuszczalna.
- 2) Nie ma potrzeby rozpatrzenia wniosków o dopuszczenie do udziału w sprawie w charakterze interwenientów.
- 3) Landtag Schleswig-Holstein ponosi swoje własne koszty, jak również koszty poniesione przez Komisję, z wyjątkiem kosztów związanych z wnioskami o dopuszczenie do udziału w sprawie w charakterze interwenientów.
- 4) Landtag Schleswig-Holstein, Komisja, Republika Finlandii oraz Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej ponoszą swoje własne koszty związane z wnioskami o dopuszczenie do udziału w sprawie w charakterze interwenientów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 261 z 28.10.2006.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 10 kwietnia 2008 r. — 2K-Teint i in. przeciwko Komisji i EBI

(Sprawa T-336/06) ⁽¹⁾

(Odpowiedzialność pozaumowna — Umowa o finansowanie zawarta z Marokiem — Rzekome uchybienia i zaniedbania EBI dotyczące pożyczki finansowanej przez budżet wspólnotowy — Przedawnienie — Niedopuszczalność)

(2008/C 142/46)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: 2K-Teint SARL (Casablanca, Maroko), Mohamed Kermoudi, Khalid Kermoudi, Laila Kermoudi, Mounia Kermoudi, Salma Kermoudi i Rabia Kermoudi (Casablanca) (przedstawiciel: P. Thomas, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: A. Aresu i V. Joris, pełnomocnicy) i Europejski Bank Inwestycyjny (EBI) (przedstawiciele: C. Gómez de la Cruz i J.-P. Minnaert, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Skarga dotycząca naprawienia szkody rzekomo poniesionej przez skarżących w wyniku uchybień i zaniedbań, jakich EBI dopuścił się w związku z przyznaniem środków przeznaczonych na realizację projektu 2K-Teint, w wykonaniu umowy o finansowanie zawartej między EBI, działającym jako przedstawiciel Wspólnoty, i Królestwem Maroka

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) 2K-Teint SARL, Mohamed Kermoudi, Khalid Kermoudi, Laila Kermoudi, Mounia Kermoudi, Salma Kermoudi i Rabia Kermoudi poniosą poza własnymi kosztami postępowania, koszty poniesione przez Komisję i Europejski Bank Inwestycyjny (EBI).

(¹) Dz.U. C 20 z 27.1.2007.

Skarga wniesiona w dniu 19 lutego 2008 r. — Republika Grecka przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-86/08)

(2008/C 142/47)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Grecka (przedstawiciele: V. Kontolaimos, S. Charitaki, wspierani przez M. Tassopoulou)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności lub w drugiej kolejności zmiana decyzji Komisji z dnia 20 grudnia 2007 r., notyfikowanej jako dokument C(2007) 6514 i opublikowanej pod nr 2008/68/WE (Dz.U. L 18 z dnia 23 stycznia 2008 r., str. 12), w części, w której nakłada korekty finansowe na Republikę Grecką, zgodnie ze szczegółowymi wskazaniem w skardze;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji wyłączającej z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) w zakresie, w jakim dotyczy ona korekt finansowych

nałożonych na nią w sektorach a) owoców i warzyw, b) środków towarzyszących — rozwój obszarów wiejskich i c) płatności nieterminowych.

Skarżąca podnosi, że należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji z powodu naruszenia prawa, ponieważ dokonano błędnej interpretacji i zastosowania przepisów wspólnotowych i ponieważ oparta jest ona na błędzie co do okoliczności faktycznych i ich nieprawidłowej oceny; w drugiej kolejności ponieważ jej uzasadnienie jest wadliwe, niewystarczające i nieprecyzyjne, co podważa podstawę prawną decyzji; nieważność decyzji należy stwierdzić ponadto z tego powodu, że nakładając sporne korekty Komisja naruszyła zasadę proporcjonalności i przekroczyła granice swoich uprawnień dyskrecyjnych.

Skarżąca podnosi w szczególności następujące zarzuty:

Jeżeli chodzi o korektę zastosowaną do owoców cytrusowych, w świetle okoliczności faktycznych i uwzględniając, że nałożona korekta w wysokości 2 % dotyczy wznowienia procedury od fazy rozmów dwustronnych w następstwie stwierdzenia nieważności podobnej decyzji Komisji przez Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w sprawie C-5/03 (¹), skarżąca wskazuje w pierwszej kolejności na fakt, że Komisja naruszyła obowiązek wykonania wyroków Trybunału na podstawie art. 233 WE i powagę rzeczy osądzonej, jak również normy wspólnotowe i wytyczne w dziedzinie rozliczania rachunków. Skarżąca podnosi również niewłaściwość Komisji *ratione temporis*, bezprawne nałożenie korekty z tytułu nieprawidłowości w ramach powtórnej kontroli i w końcu naruszenie zasady 24 miesięcy z powodu błędnego zakwalifikowania dokumentu z 1999 r. jako pisma ostatecznego.

Po drugie skarżąca podnosi błąd co do okoliczności faktycznych, niewystarczające uzasadnienie, naruszenie zasady proporcjonalności i przekroczenie granic uprawnień dyskrecyjnych ze względu na fakt, że zarzucane naruszenie (płatność czekiem zamiast przelewem) dotyczy nieprawidłowości, a nie braku przeprowadzenia powtórnej kontroli, przy czym nie stwierdzono, że z powodu daty wykonania miała miejsce bezprawna płatność.

Po trzecie, jeżeli chodzi o korektę w dziedzinie środków towarzyszących rozwojowi obszaru wiejskich, skarżąca podnosi naruszenie istotnych wymogów proceduralnych; w drugiej kolejności skarżąca podnosi brak uprawnienia Komisji *ratione temporis* do nałożenia z mocą wsteczną korekt finansowych za okres wcześniejszy niż 24 miesiące przed wysłaniem pisma w sprawie procedury pojednawczej. Po czwarte skarżąca podnosi, że ponieważ zaskarżona decyzja ogranicza się do nieprawidłowości pisma w sprawie procedury pojednawczej względnie określenia w sprawozdaniu podsumowującym brak jest jasnego określenia przyczyny korekty, nie jest ona wystarczająco uzasadniona.

Po piąte skarżąca twierdzi, że Komisja popełniła błąd co do okoliczności faktycznych i nałożyła korektę w wysokości 5 % w odniesieniu do działań rolno-środowiskowych i działania ochronnego, naruszając przepisy wspólnotowe i wytyczne w zakresie rozliczania rachunków, bez jakiegokolwiek uzasadnienia i z naruszeniem zasady proporcjonalności oraz przekraczając zakres swoich uprawnień dyskrecyjnych.